

Rapport

Rapport over een klacht over UWV te Nijmegen

Datum: 28 augustus 2013

Rapportnummer: 2013/108

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het deskundigenoordeel van 26 december 2011 op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen en om die reden niet had mogen worden afgegeven.

Rapport en beoordeling

I Bevindingen

Verzoeker heeft zich in maart 2011 ziek gemeld. In september 2011 vraagt de werkgever een deskundigenoordeel aan met de vraag de re-integratie-inspanningen van verzoeker tot dan toe te beoordelen. In het kader van het onderzoek door het UWV heeft verzoeker gesprekken met de verzekeringsarts en de arbeidsdeskundige. De verzekeringsarts wint ook informatie in bij de bedrijfsarts van de werkgever.

De conclusie van het deskundigenoordeel luidt dat de door de werknemer uitgevoerde re-integratie-inspanningen niet voldoende zijn, maar dat hij daar een deugdelijke grond voor heeft. Dat laatste is gebaseerd op het oordeel van de verzekeringsarts dat het gedrag van verzoeker deels wordt bepaald door ziekte.

Verzoeker klaagt bij het UWV over dit deskundigenoordeel. Het UWV laat hem weten dat geen feitelijke aanwijzingen zijn gevonden voor zijn klachten over het gedrag van de arbeidsdeskundige. De voorbeelden die verzoeker noemt van onzorgvuldig, onprofessioneel, niet objectief en niet integer gedrag worden door het UWV anders geïnterpreteerd.

Verzoeker wendt zich tot de Nationale ombudsman. In zijn klacht en nadere toelichting geeft hij aan dat er voor zijn kritiek op het werk van de arbeidsdeskundige twee hoofdthema's zijn. Allereerst bestrijdt hij dat er feitelijk sprake is van onvoldoende re-integratie-inspanningen. Hij verwijst naar de correspondentie tussen hem en zijn werkgever en de adviezen van de bedrijfsarts. Daarmee geeft hij aan dat zowel de werkgever als de bedrijfsarts van hem niet meer activiteiten verwachtten dan hij heeft verricht. Enerzijds sturen ze aan op zijn komst naar het bedrijf, anderzijds laten ze het aan hem over te beoordelen of hij gelet op zijn toestand daartoe al in staat is.

Een voorbeeld daarvan is de tekst van een periodieke evaluatie op 5 mei 2011 van de bedrijfsarts:

"Advies: Er zijn nog geen mogelijkheden voor re-integratie mijns inziens; daarvoor zijn de beperkingen nog te fors aanwezig. Wel zal betrokkene (bedoeld is verzoeker; N.o.) eens

langsgaan op het werk op een moment dat de klachten het toelaten."

Verzoeker geeft ook aan dat hij tijdens zijn ziekteperiode zeker 25 keer emailcontact heeft gehad met zijn werkgever. Hij werd door hen uitgenodigd voor "een gezellig bakkie pleur met saucijzenbroodjes" en "als ik dit zelf zag zitten".

De Nationale ombudsman vroeg de arbeidsdeskundige op basis van welke feiten geconcludeerd is dat verzoeker onvoldoende re-integratie-inspanningen heeft verricht. De arbeidsdeskundige liet hierop het volgende weten:

"Ik heb op basis van de gegevens van de werkgever, bedrijfsarts, verzekeringsarts en cliënt vastgesteld dat de re-integratieactiviteiten feitelijk onvoldoende waren geweest. Cliënt heeft in het gesprek met ondergetekende (arbeidsdeskundige; N.o) aangegeven dat hij in verband met gezondheidsklachten zich nimmer in staat gevoeld heeft om aan een oproep van de werkgever/bedrijfsarts, om eens langs te komen vanwege de collegiale contacten, gehoor te kunnen geven. Ik heb overigens van al deze onderzoeksgegevens verslag gedaan in het arbeidskundige rapport 22-12-2011."

Ten tweede heeft verzoeker bezwaren tegen de medische informatie die door de arbeidsdeskundige is opgenomen in het deskundigenoordeel. Deze informatie is zeer gedateerd en verwijst naar zijn medische toestand van meer dan tien jaar geleden. Verder stelt hij dat met het vermelden van die gegevens in het deskundigenoordeel zijn privacy is geschonden aangezien het deskundigenoordeel naar zijn werkgever is gestuurd.

Het UWV gaf in een reactie aan de Nationale ombudsman aan dat het oordeel correct tot stand is gekomen en de feiten en het onderzoek de conclusie van het deskundigenoordeel ondersteunen. De kanttekening die het UWV daarbij maakte is de volgende:

"De verzekeringsarts was van mening dat, ondanks het probleem van het vermijdingsgedrag van de werknemer, toch medewerking gevraagd kon worden aan de re-integratie. De conclusie van de arbeidsdeskundige geeft de visie van de verzekeringsarts niet geheel correct weer en praat het gedrag van de werknemer, met als deugdelijke grond het vermijdingsgedrag, goed."

Het UWV heeft in reactie op de klacht over de medische informatie aangegeven dat de verzekeringsarts op grond van eigen onderzoek zich een mening heeft gevormd over verzoeker en daarbij heeft geconcludeerd dat zijn gedrag past bij de in het verleden gestelde diagnose. In het kader van het onderzoek is ook overleg geweest met de bedrijfsarts. De verzekeringsarts had echter beter achterwege kunnen laten zijn onderzoeksbevindingen te koppelen aan de in het verleden gestelde diagnose, zo liet het UWV de Nationale ombudsman weten. De bedrijfsarts had die koppeling immers in zijn probleemanalyse ook niet gemaakt.

Naar aanleiding van bovenstaande reactie vroeg de Nationale ombudsman de arbeidsdeskundige of hij met verzoeker overleg heeft gehad over welke informatie wel en welke niet aan de werkgever kon worden doorgegeven nu de verzekeringsarts de arbeidsdeskundige daar in zijn rapportage op had gewezen. De arbeidsdeskundige liet op deze vraag weten dat hierover geen overleg met verzoeker is geweest. Verder gaf hij aan:

"Cliënt heeft medewerking verleend aan het onderzoek van de verzekeringsarts met betrekking tot zijn oordeelsvorming ten aanzien van de re-integratiemogelijkheden. Cliënt heeft tijdens het gesprek met ondergetekende (arbeidsdeskundige; N.o) op 23-12-2011 aangegeven aan zijn werkgever diverse e-mails verstuurd te hebben en hem ook uitleg gegeven te hebben over de achtergrond van zijn gezondheidssituatie. Vastgesteld was dat cliënt onvoldoende medewerking verleend had aan de re-integratieactiviteiten. Echter, ik wilde een deugdelijke grond aanvoeren waarom cliënt niet aan de van hem te verwachten re-integratie-inspanningen had voldaan. Ik had dan ook niet de indruk dat cliënt (mede ook gezien zijn openheid naar de werkgever over zijn gezondheidssituatie) daar bezwaar tegen had. Ik heb overigens naar mijn mening niet over zijn gezondheidssituatie gesproken maar meer over zijn gedrag. Het spijt mij wanneer ik cliënt daarmee desondanks toch in verlegenheid heb gebracht."

II Beoordeling

De essentie van behoorlijk overheidsoptreden bestaat uit een viertal kernwaarden. De overheid moet *open en duidelijk, respectvol, betrokken en oplossingsgericht* en ten slotte *eerlijk en betrouwbaar* zijn. In deze zaak gaat het om de vraag of het UWV *eerlijk en betrouwbaar* is geweest. Dat houdt onder meer in dat het UWV voldoet aan het vereiste van een goede voorbereiding. De overheid verzamelt alle informatie die van belang is om een weloverwogen beslissing te nemen. Dit betekent in dit geval dat het UWV, de verzekeringsarts en de arbeidsdeskundige in het kader van het deskundigenoordeel, de informatie verkregen van de werkgever en zijn bedrijfsarts toetst door bij verzoeker na te gaan wat hij daarover te melden heeft.

Verzoeker herkent zich niet in het deskundigenoordeel omdat hij er niet achter is gekomen op welke feiten, welke gedragingen van zijn werkgever en of van hemzelf, de conclusie is gebaseerd dat hij te weinig deed aan re-integratie-activiteiten. De Nationale ombudsman constateert dat de werkgever en verzoeker verschillen in hun verhalen over de aard van de contacten en activiteiten ter re-integratie. Het is dan naar het oordeel van de Nationale ombudsman aan de arbeidsdeskundige om vast te stellen welke activiteiten er zijn geweest en om welke reden ze feitelijk onvoldoende waren. De arbeidsdeskundige kwam noch aan het een noch aan het ander toe. Er was namelijk door de verzekeringsarts al geconstateerd dat verzoeker vermijdingsgedrag vertoonde. Dat is voor de arbeidsdeskundige leidend geweest. Daarmee is het vereiste van goede voorbereiding geschonden. Ook tijdens de klachtbehandeling en het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft het UWV de vraag op basis van welke feiten de

re-integratie-inspanningen van verzoeker onvoldoende waren niet alsnog concreet beantwoord.

Verder heeft verzoeker in zijn klacht aangegeven dat in het deskundigenoordeel privacygevoelige, medische gegevens over hem zijn opgenomen die de werkgever onder ogen zijn gekomen. De medische gegevens zijn in het onderzoek deskundigenoordeel ook volgens het UWV niet goed vastgesteld. Er was geen goede reden voor de verzekeringsarts om de bevindingen van zijn onderzoek te koppelen aan de medische toestand van verzoeker meer dan tien jaar geleden. De arbeidsdeskundige stelt dat hij niet over de gezondheidssituatie van verzoeker gesproken heeft maar meer over zijn gedrag. In de passage van zijn rapportage waarin hij zijn oordeel geeft verwijst de arbeidsdeskundige expliciet naar de visie van de verzekeringsarts op cliënt dat 'gezien zijn verleden de vermijdingscomponent niet puur gedrag maar ook deels ziekte is'. En juist door die ziekte uit 1999 te vermelden heeft de arbeidsdeskundige de klacht van verzoeker over zich afgeroepen dat zijn privacy is geschonden. Dit had voorkomen kunnen worden als de arbeidsdeskundige het expliciete advies van de verzekeringsarts had opgevolgd door eerst met verzoeker te overleggen wat hij wel en niet zou doorgeven aan de werkgever. Nu heeft de arbeidsdeskundige maar aangenomen dat verzoeker geen bezwaar had tegen het doorgeven van deze informatie.

De Nationale ombudsman is daarom van oordeel dat het deskundigenoordeel van 26 december 2011 niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het UWV te Nijmegen is gegrond wegens schending van het vereiste van goede voorbereiding.

Instemming

De Nationale ombudsman heeft met instemming ervan kennisgenomen dat het UWV naar aanleiding van het onderzoek van de Nationale ombudsman in deze zaak in het overleg van arbeidsdeskundigen en verzekeringsartsen nogmaals uitdrukkelijk aandacht zal besteden aan de wijze van rapporteren.

Onderzoek

De Nationale ombudsman ontving een verzoekschrift met een klacht over een gedraging van het UWV te Nijmegen.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Raad van bestuur van het UWV, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het UWV verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen het UWV en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Verzoeker en het UWV berichtten dat het verslag hun geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.